

TKP'nin Sesi:

25 Aralık 77 9'10

Pazar

Bu yayınıımızda, "Maden-İş'le dayanışma" konulu bir derleme, "Savaş yılı" başlıklı yorumumuzu, "Sovyetler Birliği barışın kalesidir" başlıklı yazıyı, ve yayınıımızın ikinci bölümünde de "Sınıf sendikacılığının tarihsel sorumluluğu" , "Tek Cephe üzerine", Program ve sorunları" başlıklı yazılarımızı dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin Sesi. Önce "Maden-İş'le dayanışma" konulu derlemeyi sunuyoruz.

28.12.1977 Ec.

TEKCEPHE ÜZERİNE

Son zamanlarda Amerikan emperyalistleri saldırılarını özellikle Yakın
Doğuda yoğunlaştırdılar. Emperyalistler, bu bölge halklarını birbirine kar-
şı kıskırmak, Somali ile Etiyopya arasında olduğu gibi silâhlı çatışmalar
çıkarmak, Arap ülkeleri halklarının gericiliğe, siyonizme karşı savaşını
baltalamak için yoğun çabalar harcamaktadırlar. Emperyalistlerin, gerici-
lerin bu saldırılarına karşı bölgedeki ilerici, yurtsever güçler çetin
bir savaş vermektedirler. ~~XX~~
Tüm ilerici güçlerin eylem birliği yapmaları, bir tek cephede birleşmele-
ri, emperyalizme, gericiliğe, sömürüye karşı savaşta utkuya ulaşmanın/temel
koşuludur. Ulusal Cephe kurularak gericiliğe karşı utkunun ~~XXXXXXXXXX~~ ,
ve ülkenin kapitalist olmayan gelişme yolunda hızla ilerlemesinin sağlan-
dığı ülkelerden biri de, Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'dir.

Yemen DHC, nüfusu bakımından küçük, arazisi bakımından büyük bir ülke-
dir. Yemen, yabancı salgıncılara ve onların yerli işbirlikçilerine karşı

Ülkede kurulan Ulusal Cephenin yönetiminde dört yıl süren silâhlı halk savaşının utkuyla sonuçlandıktan sonra, bundan on yıl önce ulusal bağımsızlığına kavuştu. Kurtuluştan sonra işbaşına gelen Ulusal Cephenin sağ kanadı ülkeyi burjuva -demokratik gelişme yoluna sokmaya çalışmıştı. Bu hükümet köklü reformlar yapmaya yanaşmıyor, işbirlikçilerin ve toprak ağalarının egemenliğine son verecek değişiklikler yapmıyordu. Ulusal Cephenin sol kanadı ~~halkı~~ ^{köklü} sosyal-ekonomik dönüşümler yapılmasını istiyordu. Her şeyden önce köklü bir toprak reformunun yapılması, yabancı şirketlerin devletleştirilmesini, devlet sektörünün oluşturulmasını, toplumsal yaşamın demokratikleştirilmesini, sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliği ilişkilerini kurulmasını öneriyordu. 1968 yılında yapılan Dördüncü Kongrede Ulusal Cephenin sol kanadı yönetimi ele aldı. Bundan sonra ülke kapitalist olmayan gelişme yoluna koyuldu, ve büyük başarılar ^{kazandı.} sağlandı. Ülkedeki yabancı şirketlerin tümü ve bazı yerli şirketler (sosyal sigortalar, dış ticaret, yer-

li ve yabancı bankalar/ kamulaştırıldı, geniş halk yığınlarının aktif desteğiyle devlet sektörü oluşturuldu.

Yemen DHC sömürgecilerden/ geri kalmış bir ekonomi miras almıştı. Ülkenin dış ticaret açığı sürekli artıyordu. Ülke geniş tüketim mallarının birçoğunu başka ülkelerden ithal etmek zorundaydı. Yemen DHC kurtuluştan on yıl gibi çok sonra (kısa bir sürede büyük başarılar ulaştı. Ülkede sanayi üretimi 12 milyar dinara ulaştı. Kurtuluşa kadar feodal sömür sistemi egemen olduğu tarımda nüfusun beşte dördü çalıştığı halde yiyecek maddelerinin ancak yarısı kadarı sağlanabiliyordu. Halk içecek su sıkıntısı çekiyordu. Kurtuluştan sonra gerçekleştirilen toprak reformu sayesinde köylüler toprağa kavuştu, kooperatifler ve devlet çiftlikleri kuruldu, üretim hızla arttı.

Sosyal alanda da büyük başarılar sağlandı. Okul çağındaki çocukların tümü çeşitli okullarda okumaktadır. Yakın geçmişe kadar ülkede çarşafsız kadın görmek zor iken, şimdi çarşafli kadına çok ender rastlanmaktadır.

Salgıncılara karşı savaşa Ulusal Cephenin dışında daha iki parti aktif

olarak katıldılar. Bu partiler Demokratik Halk Birliği ve Baas Partisiydi. Kurtuluştan sonra bu partiler de Ulusal Cepheyle birlikte hükümete katıldılar. Hep birlikte sendikalarda ve diğer yığın örgütlerinde eylem gösterdiler. 1971'de kurulan Yüksek Halk Konseyine katıldılar. Bu üç kuruluşun da sosyal yapısı hemen hemen birdi. Köylü, işçi, asker, memur, aydın ve küçük burjuvaziden oluşuyordu. Her üç kuruluşun yöneticileri, ortak şavamının çıkarlarına gözönünde bulundurarak birleşme kararı aldılar. Her üç kuruluş ^{da} bilimsel komünizme bağlı olduklarını belirttiler. Ve bu üç kuruluş 1975'te birleşerek Ulusal Cephe Birleşik Politik Örgütünü oluşturdular. Şimdi bu örgüt demokratik santarizm ilkelerine dayanarak eylem göstermektedir. Ülkede sendikalar, gençlik ve kadın örgütleri bağımsız kuruluşlar olarak eylem göstermekte ve hızlı bir gelişim içindedirler.

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti bu başarılarla halkın özverili çalışması ve sıkı ilişkiler kurduğu sosyalist ülkelerin yardımı sayesinde ulaşmıştır.

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanlık Konseyi üyesi ve Ulusal Cephe Genel Sekreteri Abdal Fattah İsmail bu gelişmelerin güvencesini şöyle belirtiyor: Deneyimlerimize dayanarak diyebiliriz ki, toplumsal gelişmenin temel sorunları hakkında açık bir görüşe varabilmek, geçerli çözümler yapabilmek ve iç politika ile dış politikada kusursuz taktik ve stratejik konumlar saptayabilmek için, devrimin mutlaka bilimsel sosyalizm teorisini kılavuz edinmesi gereklidir. Strateji derken/biz, her şeyden önce, çağımızın temel etkenlerinden biri olan iki dünya sistemi arasındaki savaşta belirli bir konum almayı anlamaktayız. Bu savaşta "tarafsızlık" iddiasında bulunan her türlü politika yalancılık ve demagojidir, perspektiften yoksundur ve başarısızlığa mahkumdur. Çünkü, aynı zamanda hem kapitalist, hem de sosyalist bir platforma dayanmak olanak dışıdır. Günümüzde devrimciler için biricik doğru ~~yan~~ konum/ emperyalist, gerici, ırkçı güçlere karşı savaşta yer almak ve ilerici güçlerin uluslararası dayanışmasına dayanarak, ona katkılarda bulunarak, dünya devrimci sürecinin yolunu benimsemektir.

1977 yılı Türkiye için, özellikle onun özbeöz parti-
si TKP için, K'lerin olduğu kadar onun için, onun için ol-
du. Yapılan tarihsel konferans, partinin gelişmesine, yığınlar arasın-
da saygınlığının artmasına, politik yaşamın etkileme sürecine Leninci
damgasını vurdu.

Bu geçen yılın savaşları konferansın aldığı kararların doğru-
lunu, çizdiği strateji ve taktiklerin Leninci savaş çizgisine, savaş
yönüne oturtulmuş olduğuna açık seçik görüldü. Parti derlendi
toparlandı. Kadroları genişledi. Yığınlara inme, fabrikalara girme
süreci hızlandı. Daha önemlisi, parti örgütleri yığın hareketlerini
örgütme, bilinçli, planlı adım atma usulünün öğrenmeye başladı.
Komünistler, parti örgütleri yeni savaş yöntemleri, yeni savaş biçim-
leri uygulayabilmek yeteneğini göstermeye başladılar. Leninci ilke-
sellik, parti programına olduğu gibi, parti tüzüğüne doğrulukla bağlı-
lık parti örgütlerinin, komünistlerin yaşamına giriyor.

Parti Konferansının, Merkez Komitesi'nin, Politik Büro'nun gö-
rüş ve kararlarının doğruluğu asıl sınıt savaşlarının denek taşına
vurulduğu zaman daha belirgin oluyor. Partinin dedikleri bir bir
doğru çıkıyor. İşbirlikçi burjuvazinin, halk düşmanı, gerici, faşist
karması hükümetin getirdiği ekonomik, politik, her tür bunalım korkunç
yıkımlarla derinleşiyor. Bu bunalım bütün burjuva partilerini de

sarmıştır. Genel ve yerel seçimler bunu yeterince göstermiştir. Bur-
juvazi egemenliğini sürdürmek, bunalımın bütün yükünü genis yığınla-
rın omuzlarına daha da bindirmek, öte yandan faşizme tırmanmak, "yeni"
ortaklıklar, hükümet ortaklıkları kurmak yoluyla bu burjuvanın kurtul-
mak çabaları gösteriyor. Bu ulusal çıkarlara aykırı tutumuyla Ana-
yurdu, 42 milyon insanı uğrattı, NATO'ların uğrattığını sürükli-
yor. Bu yıkıma karşı savaş, her türü savaş kutsaldır.
Bu savaşta işçi sınıflı tarihsel görevini canla başla, metalür-
ji Maden-iş işçilerinin uzun süreli greve çıkardıkları özveri ve

batırlıkla yerine getiriyor. Maden-İş'i, DİSK'i içinden parkalamak, arkasından hançerlemek isteyenler ezilip gidecektir. Halk düşmanı hükümetlere karşı savaş durmayacaktır. İşçi-köylü bağlaşıklığı kurulacaktır. Ulusal Demokratik Cephe kurulacaktır. Bu tarihsel gelişme sürecini hiç kimse durduramayacaktır. Halkımızın ulusal demokratik savaşı üstün gelecektir. Sosyalizme giden yolu burjuvazi ne yapsa, kanla, kurşunla kapayamayacaktır.

Çağımız, günümüz, halkımız, işçi sınıfı Kızıl Oktobr'un 60.yılı-nı kutladı. 1977 yılı dünya çapında böylesine görkemli bir yıl oldu. Kızıl Oktobrün sönmez Leninci ışınları savaş yolumuzu daha gür aydınlatıyor.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Sovyetler Birliği'nde barışın kalesidir

Sovyet Yüksek Prezidyumu 1978 yılı sosyal-ekonomik gelişme plânıyla bütçe tasarımlarını onayladı. SBKP'nin 25. kongre kararlarına ve 10. beş yıllık kalkınma plânına uygun olan yeni bütçe ve plânı üç ana açıdan ele almak ve değerlendirmek mümkündür. Birincisi, bu yeni plân ve bütçe Sovyetler Birliği'nin ekonomik bakımdan daha da güçlendirilmesine, komünizm kuruculuğu yolunda yeni adımlar atılmasına yöneliktir. Böylesi bir başarı sosyalist sistemin, ulusal kurtuluş hareketinin güçlenmesine olduğu kadar, uluslararası alanda barışın ve güvenliğin sağlanmasına da katkıda bulunacaktır. Yeni bütçede yatırımlara 134 milyar ruble ayrılıyor. Burada ekonomik ve teknik ilerlemeyi sağlayan endüstri dallarına öncelik veriliyor. Örneğin, çalışan fabrikaların bilim ve tekniğin en yeni buluşlarına göre donatılması için 8,7 milyar ruble yatırım yapılması öngörülüyor. Bu rakam 1977 yılına kıyasla % 26 oranında fazladır. Öte yandan, 1978 plânında ulusal gelirin % 4, endüstri üretiminin % 4,5 oranında artış göstereceği belirtiliyor. Bu artışlar emek verimliliğinin etkinleştirilmesi, sosyal fonların daha rasyonel bir biçimde kullanılması, bilim ve tekniğin geniş ölçüde uygulanması temeline dayanıyor. Bu amaçla bilimsel araştırmalara 19 milyar ruble ayrılıyor.

İkincisi: 1978 yılının plân ve bütçesi, Sovyet halkının yaşam düzeyinin daha da iyileştirilmesine yöneliktir. Emekçilerin reel gelirlerinin artması amacıyla bütçeye 9 milyar ruble fazla ödenek konmuştur. Gelecek yıl içinde 11 milyondan fazla Sovyet vatandaşına yeni konut sağlanacaktır. Eğitim ve sağlık ağının daha da genişletilmesi, emekçilerin kültür ve dinlenme gereksinimlerinin daha iyi karşılanması için her türlü önlemler plân ve bütçede ifadesini bulmaktadır. Burada da Lenin'in partisinin, Sovyet hükümetinin izlediği her şey insan için, her şey komünizm uğruna çizgisinin yaşamda somut bir biçimde uygulandığı açıkça görülmektedir. Üçüncüsü: Yeni bütçede savunma masraflar

geçen yılın savunma masrafları düzeyinde tutuluyor. Bunlar, tüm harcamaların % 7'sini geçmiyor. Bu rakam, emperyalistlerin, NATO'cuların "Sovyetler silâhlanıyor" yolundaki provokasyonlarına en iyi bir yanıtıdır. Silâhlanmayı körükleyen, barış ve güvenliği tehdit eden emperyalistler, NATO devletleri harp masraflarını yıldan yıla arttırıyorlar. Örneğin, Amerika'nın harp harcamaları bütçenin % 30'unu oluşturuyor. Bu kıyaslama Sovyetler Birliği'nin silâhlanmaya karşı, dünyada kalıcı bir barış için ardıcıl bir politika izlediğini bir kez daha doğruluyor.

Amerikan emperyalizminin bütçesi sadece silah yarışına hizmet etmekle kalmayıp, aynı zamanda silahlanmanın nicel bakımdan korkunç bir aşama ulaşmasını etkiliyor. Bu bütçe saldırı, emperyalist silah tekellerinin kararlarının artması, uluslararası yumuşama sürecinin frenlenmesi amacıyla hazırlanmıştır. Brüksel'de NATO karargahında Amerika'nın üretmeye hazırlandığı korkunç nötron bombasının NATO ülkelerine de dağıtılması yolunda alınan kararlar, emperyalizmin ve özellikle Amerikan emperyalizminin ve NATO'cuların nükleer silahlanma yarışına hız verdiklerini, dünyayı ateşe vermeyi gözden uzak tutmadıklarını doğruluyor. Sovyetler Birliği, tüm ilerici, yurtsever kamuoyu, Türkiye işçi sınıfı, halkımız bu tehlikeli gidişin önüne geçmek, politik yumuşamanın askersel alanı da kapsamasını sağlamak, dünyada barışı ve güvenliği savunmak için elinden gelen çabayı esirgemiyor. Son zamanlarda uluslararası alanda ve Türkiye'de gelişen nötron bombasına, silahlanmaya karşı yığınsal gösteriler bunu doğruluyor.